

ויהיו מעבר ארנון אשר במדבר הינא מאכל האמר
כי ארנון גבול מואב מן מואב וכו' האמרו עליו ואמר
נספר מלחמות יהוה את והם בסופה ואת הנחלים ארנון
ואסד הנחלים אשר נטה לטבת עד נשען כגבול
מואב ומעם בארת הוא הנאר אשר אמר יהוה למשה
אסף את העם ואתנה להם מים אז
ישיר ישראל את השירה הזאת עליו באר עמנה באר
הפרוה ערים כרות נדיבו העם כמחוקק במוש עמנהם
ומדבר מהנה וממותנה נחליאל וכו' וכו' אל במקרה
וממותנה היא אשר בשדה מואב ראש הפסוק:

ונשקפה על פני הישיבון
וישלח ישראל מלאכים אל סידון מלך האמרי
לאמר אעברה בארנון לא וטה בשדה ונכרם לא
נשחה מי באר בדרך המלך נלך עד אשר נעבר
גבולך ולא נתן סידון את ישראל עמו נגבולו ואסף
סידון את בני עמו וישא לקראת ישראל המדברה
ויבא הנה וילחם בישראל ויכהו ישראל לפני דורו
ויירש את ארצו מארנון עד יבק עד בני עמון כי עד
גבול בני עמון ויקח ישראל את כל הערים האלה
וישב ישראל בנח ערי האמרי וזעזעו ונטל בנותיה
כי זעזעו עד סידון מלך האמרי הא והוא נלחם נמלך
מואב הראשון ויקח את בני ארצו מידו עד ארנון
על כן יאמרו המטילים באו זעזעו הנה והתכונן
עיר סידון כי אש ישא מוזעזעו להבה מקרייה
סידון אכנה עד מואב בעלי נמות ארנון אוי נון
מואב אבדת עם כמוש נתן בני פליטם ובנהו
בשביה לבמלך אמרי סידון תירם אבד זעזעו עד
דיבן ונשים עד נפח אשר עד מידנא וישג ישראל
בארנון האמרי וישלח משה לרנל את יעזר וילכדו
ביתה וירש את האמרי אשר שם ויפנו ויעלו דרך
הבשע ויבא עוגמלך הבשע לקראתם הוא וכל עמו
למלחמה אדרעי ויאמר יהוה אל משה אל תירא אתו
כי בידך נתתי אתו ואת כל עמו ואת ארצו ועשית לו
כאשר עשית לסידון מלך האמרי אשר וישג מוזעזעו
ויכו אתו ואת בניו ואת כל עמו עד גלגלי השאיר לו
שריד וירשו את ארצו ויסעו בני ישראל ויהיו בערבה
מואב מעבר לירדן יהוה

ויבא בלק בן צפור
עפור את כל אשר עשה ישראל לאמרי ויהו
מואב בפקי העם מאד כי רב הוא ויקח מואב בפקי
בני ישראל ויאמר מואב אל זקני מדין עתה ילחמו
הקהל את כל סביבתיו כלדוד השור את זקן השדה
ובלק בן צפור מלך מואב בעית ההוא וישג
מלאכים אל בלק בן בעור פתורה אשר על
הנה ארץ בני עמו לקרא לו לאמר הנה עם
ישא ממוטרים הנה נסה את עיץ הארץ והוא ישג
ממולי ועתה לכה לא ארה לך את העם הזה כי עמם
הוא כמני אוילי אוכל נבה בו וארשנו מן הארץ
כי ידעהו את אשר תברך ואת אשר הארץ יא

Balak Weekday 1: Num. 22:2-4
וַיֵּרָא בַּלָּק בֶּן־צֹפּוֹר

Balak Weekday 2: Num. 22:5-7
וַיִּשְׁלַח מְלָאכִים

וילכו זקני מואב וזקני מדין והסמיים בידם ויבאו אל
 בלעם וידברו אליו דברי בלק ויאמר אליהם לליופה
 הליכה והעמתי אתכם דבר כאשר ידבר יהוה אלי
 וישבו שרי מואב עם בלעם ויבא אליהם אל בלעם ויאמר
 מי האנשים האלה עמך ויאמר בלעם אל האלהים בלק
 בן צפר מוכר מואב שלח אלי הנה העם היצא ממצרים וינס
 את עין הארץ עתה לבנה קבה לי אהו אוכל להחיותם
 בו וגרשתי ויאמר אליהם אל בלעם לא תכר עמדהם
 לא האר את העם כי ברוך הוא ויקם בלעם בבקר ויאמר
 אל שרי בלק לכו אל ארעכם כי מאן יהוה לתי להכר
 עמכם ויקומו שרי מואב ויבאו אל בלק ויאמרו מאן בלעם
 תכר עמנו ויספ עוד בלק שלח שרים רבים ונבדלים
 מאלה ויבאו אל בלעם ויאמרו לו כה אמר בלק בן צפר
 אל לא תמנע מהכר אלי כי כבוד אנבדרך מאד וכני אשר
 האמר אלי אעשה ולכה נא קבה לי את העם הזה ויען
 בלעם ויאמר אל עבדי בלק אם יתן לי בלק מלא ביהו
 נספ וזהב לא אוכל לעצר אתפי יהוה אלהי לעשות
 קטנה או גדולה ועתה שמו נא זה גם אתם הליכה וצדקה
 מה יספ יהוה דבר עמו ויבא אליהם אל בלעם לילכה
 ויאמר לו אנלקראך באו האנשים קום נך אהב אך
 את הדבר אשר אדבר איך אהו תעשה ויקם בלעם
 בבקר ויזכש את אהו וינך עם שרי מואב וידבר את
 אליהם כי הדרך הוא ויהינב מלאך יהוה בדרך לשון לו
 והוא רכב על אהו ושני בעריו עמו והרא האהוז את
 מלאך יהוה נצב בדרך וזרבו שילופה בידו ותט האהוז
 מן הדרך ותכר בשדה ויך בלעם את האתון להשתדה
 הדרך ויעמד מלאך יהוה במשעול הכרמים גדר מזה
 וגדר מזה והרא האתון את מלאך יהוה ותלחץ אל
 הקיר ותלחץ את רגל בלעם אל הקיר ויספ להחנה ויספ
 מלאך יהוה עבור ויעמד במקום צר אשר איך דרך
 לננות ימוך ושמאל והרא האתון את מלאך יהוה ותבין
 תחת בלעם וידבר את בלעם ויך את האתון במקל ופתחו
 יהוה אתפי האתון ותאמר לבלעם מה עשיתי כך כי
 הכיתני זה שלש רגלים ויאמר בלעם לאהוז כי התעללה
 בי לו יש זרוב בירי כי עתה הרגתיך ותאמר האתון אל
 בלעם הלא אנני אתך אשר רכבת עלי מעודך עד
 היום הזה ההסכן הסכנתי לעשותך כה ויאמר לא ויגל
 יהוה את עיני בלעם וירא את מלאך יהוה נצב בדרך
 וזרבו שילופה בידו ויקד וישתחו כלאפיו ויאמר אהו
 מלאך יהוה על מה הנית את אתך זה שלש רגלים
 הנה אנני יצאתי לשטן כי ירט הדרך לנגדי והני אני
 האהוז ותט לפני זה שלש רגלים אוכלי נטתה מפני כי עתה
 גם אתבת הרגתי ואותה החייתי ויאמר בלעם אל מלאך
 יהוה חטאתי כי לא ידעתי כי אתה נצב לקראתי בדרך ועתה
 אברע בעיניך אשובה לי ויאמר מלאך יהוה אל בלעם
 לך עם האנשים ואפס את הדבר אשר אדבר איך אתו
 הדבר וינך בלעם עם שרי בלק וישמע בלק כי בא בלעם וישא
 לקראתו אל ליר מואב אשר על נחל ארץ אשר בקנה הנהל